

Nr 670

Av herr **Westberg** i Ljusdal, *angående lokaliseringsstödens fördelning på lån och bidrag.*

Den lokaliseringspolitik som bedrivits sedan budgetåret 1965/66 har onekligen varit av betydande värde för Norrland. Genom lokaliseringspolitiska åtgärder har man i någon mån kunnat mildra verkningarna av de minskade sysselsättningsmöjligheterna i jord- och skogsbruk, och man har i inte så få fall kunnat påverka utvecklingen i positiv riktning.

Man har strävat efter att öka sysselsättningen, och medlen har varit lån och bidrag till industriföretag. I regel har bidrag och lån avsett industri-lokaler. Företagarna har dock i vissa fall överdrivit behovet av lokaler, under det att man inte i nödig utsträckning uppmärksammat behovet av rörelsekapital. Det synes därför angeläget att frågan om nödigt kapital för själva rörelsen — inte minst under inkörningstiden — noga prövas i samband med beslut om lokaliseringsbidrag och lån. Det bör vara en fördel om rörelsemedel får ingå i låne- och bidragsunderlaget. Härigenom förbättras möjligheterna till framgång för de företag som erhåller lokaliseringsmedel.

Men det är också betydelsefullt i vilken form lokaliseringsmedlen ges, om det sker i form av bidrag eller lån.

När riksdagen ursprungligen beslöt lämna lokaliseringsstöd under en femårsperiod med början budgetåret 1965/66 fastställdes detta stöd till 800 milj. kr., varav 300 milj. kr. i lokaliseringsbidrag och 500 milj. kr. i lokaliseringslån. Genom senare beslut har medelsramen ändrats, så att den nu utgör för lokaliseringsbidrag 250 milj. kr. och för lokaliseringslån 750 milj. kr. För kommande budgetår föreslås en ytterligare ändring, så att totalramen för lokaliseringsstödet vidgas från tidigare bestämda 1 miljard kr. till 1,1 miljard kr., varav 900 miljoner kr. i lån och 200 miljoner kr. i bidrag. Förslaget innebär en något ökad satsning på lokaliseringspolitiken, vilket hälsas med tillfredsställelse, men också en förskjutning från bidrag till lån. Till stöd för denna förskjutning kan departementschefen hänvisa till beviljade lån respektive beviljade bidrag. Förskjutningen i den antydda riktningen skulle således vara motiverad. Trots detta inger denna förskjutning vissa betänkligheter. Även om värdeskillnaden mellan bidrag och lån för ett företag inte är så stor torde det ändå vara ofrånkomligt att bidrag för en företagare ställer sig mera gynnsamt. Och när det gäller att »locka» företag till Norrland, som för de flesta företagare i Mellan- och Sydsverige ter sig mycket avlägset, behöver en väsentlig del av lokaliseringsstödet utgå i form av bidrag. Enligt min mening är det därför angeläget att bidragsdelen

i det samlade lokaliseringsstödet inte nu ytterligare reduceras. I stället bör möjligheterna att påverka lokaliseringen i för Norrland gynnsam riktning utnyttjas med all kraft och i all den utsträckning det är möjligt.

Under hänvisning till vad här anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts förslag om ändrade grunder för lokaliseringsstöd måtte besluta att totalramen för lokaliseringsstödet vidgas från tidigare bestämda 1 miljard kr. till 1,1 miljard kr. men att fördelningen sker med 250 miljoner kr. till lokaliseringsbidrag och 850 miljoner kr. till lokaliseringslån.

Stockholm den 28 januari 1969

Olle Westberg (fp)
i Ljusdal

Nr 671

Av herr **Westberg** i Ljusdal, om viss utvidgad omskolningsverksamhet.

(Lika lydande med motion nr 554 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Olle Westberg (fp)
i Ljusdal

Nr 672

Av herr **Vigelsbo m. fl.**, om slopande av stödområdesindelningen inom lokaliseringspolitiken.

(Lika lydande med motion nr 553 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Sven Vigelsbo (cp)   Bengt Börjesson (cp)   Tage Sundkvist (cp)
i Falköping
